

4 Hoe mams een rockster werd

Soms zie ik dingen die niet iedereen ziet. Krokodillen onder mijn bed, bloemkolen of lachende gezichten in de wolken, en spoken als het straatlicht door de gordijnen op de muur in de kamer valt. Soms zie ik een trein over de spoorweg in de mond van juf Katrien denderen. En nu en dan gaat mijn mond sneller dan mijn verstand. Dan zeg ik dingen waar ik nog niet genoeg over na heb gedacht. Soms zeg ik al iets nog voor ik het bedacht heb. En ik doe niets liever dan dingen verzinnen. Zo ging het ook toen juf Katrien me vroeg wat het beroep van mijn ouders was.

‘Mijn moeder is een rockster,’ zei ik glunderend. ‘Ze speelt in een rockband.’

Het is altijd mams Sophies grote droom geweest om met een rockgroep van stad naar stad te reizen en alle podia van de wereld af te schuimen. Dus helemaal gelogen was het niet. En het was ook best mogelijk geweest, als ze

als klein meisje van haar vader op drumles had gemogen. Maar dat vond opa Job geen goed idee. Drummen is niet voor meisjes, vond hij. Hoe hard mams ook zeurde, het mocht niet. Dus dat mams Sophie geen rockster is, daar kan ze zelf eigenlijk niets aan doen.

Niet zo lang geleden is mams Sophie toch op drumles gegaan. Je moet *altijd je passie volgen en het is nooit te laat om te leren*, had mama Vero gezegd om haar aan te moedigen. Dat had ze een paar weken eerder gelezen bij de kapper. In een weekblad dat helemaal boven op een grote stapel lag. Mama Vero heeft het artikel stiekem uit het tijdschrift gescheurd en het magazine daarna onder aan de stapel teruggelegd. Ze kwam thuis met een hele hoop nieuwe krullen in haar haren en een krantenknipsel in haar handtas. Nauwelijks een week later stond de hele gang vol met trommels en cymbalen.

De eerste keer toen mams begon te trommelen viel de vaas met bloemen van het aanrecht en kwamen de burens aanbellen om te vragen wat er aan de hand was. Het maakt echt een hels lawaai als ze aan het drummen is. Net een olifant die de vaat doet. Inmiddels hebben we een oplossing gevonden: wanneer mams Sophie gaat drummen, dan zetten we de vaas met bloemen op de grond, en dan stoppen mama Vero en ik onze oren dicht. Net als Ruman wanneer zijn broer snurkt. Maar dat zeggen we natuurlijk niet!

De hele klas zat me nog altijd met open mond aan te staren toen ik vertelde dat mijn moeder drummer bij een rockband was.

‘En hoe heet de band waar je moeder bij speelt?’ vroeg Roxanne.

‘Dat wil ik ook wel weten,’ zei juf Katrien.

‘De... de...,’ stamelde ik, ‘de Mama’s.’

Verzinnen is leuk als je goed op dreef bent.

‘Een drummer,’ zei Antoine vol bewondering. ‘Een goeie drummer is heel belangrijk. Het is de drummer die de hele band bij elkaar houdt. Zonder drummer zou er van het liedje

niet veel overblijven. Een beetje als...'

'Pizza zonder gist?' gokte Ruman.

'Een vliegtuig zonder vleugels,' dacht Agnes.

Maar dat was niet helemaal wat Antoine bedoelde.

'Gewoon als een liedje zonder drummer,' zei Antoine.

'Vroeger heb ik nog piano gespeeld,' zei juf Katrien met een zucht, 'maar toen ben ik verhuisd, en nu heb ik geen piano meer.'

'Ben je hem vergeten mee te nemen?' wilde Ruman weten.

Daar moest juf Katrien om lachen.

Ik vond het jammer dat ze geen piano meer speelde. Zou juf Katrien niet weten dat ze haar passies moet volgen? Toen klaarde haar gezicht weer op. 'Weet je wat, Bahar? Binnenkort nodigen we jullie ouders uit om over hun beroep te komen praten. Dan moet jouw moeder zeker naar de klas komen om over haar leven als rockster te vertellen, en dan kan ze misschien ook een solo spelen?'

Een drumsolo in de klas! Dat vond iedereen een goed idee en het gonsde meteen van 'ja',

en 'natuurlijk' en 'waarom niet...'

Wat was ik me vreselijk in nesten aan het werken. Ik kreeg er klamme handen van.

'Wat denk je, Bahar?' wilde juf Katrien weten.

Toen zei ik voorzichtig dat ik het wel een goed idee vond, maar dat dat niet makkelijk zou zijn, omdat mams Sophie zo vaak weg is.

'Dus ja...'

'Je kan het haar eens vragen,' zei Agnes en iedereen knikte. Vragen kan altijd, leek iedereen te vinden. Toen kon ik geen kant meer op.

'Ik zal het haar vragen wanneer ze terugkomt uit Florida, en voor ze naar Martinique vertrekt. Want daar heeft ze heel belangrijke optredens.'

'Afgesproken,' zei juf Katrien.

Zo werd mams Sophie een rockster. In de mond van juf Katrien glinsterden de trein-sporen. Alsof het zomer was en de volle zon erop scheen.

